

Posudek na diplomovou práci bc Kláry Myslivcové „Imperativ ženské krásy“

Předkládaná diplomová práce je prací teoreticko-aplikačního charakteru – autorka analyzuje „mýtus ženské krásy“ s mnoha konkrétními příklady a důkazy „historickými“ i velice aktuálními.

Struktura práce je – vzhledem k záměru autorky – logická a výklad postupný (i když na první pohled dezorientačně působí tři samostatně vydělené komentáře uvnitř 3. kapitoly – z hlediska jejich obsahu problém většinou mizí, i když např. jednovětá kapitola Komentář 3.3. z textu vysloveně „trčí“).

Za důležitou považuji první kapitolu, v níž se autorka pokouší o definování „krásy“, resp. „ženské krásy“ v optice biologicko-esencialistické a sociálně konstruktivistické - nechybí zde odkazy na díla vyjadřující ten či onen postoj ani autorčin komentář a výslovné konstatování, kterého pojetí se bude držet ve své práci (což ne vždy bývá zřejmé, natož konstatované).

Určitým pokračováním první kapitoly je kapitola druhá, kde diplomantka rozvíjí podrobněji klíčové momenty mýtu ženské krásy.

Těžištěm diplomové práce je třetí kapitola, kde autorka svou pozornost zaměřila na mechanismus reprodukce ženské krásy, konkrétně na prostředí a vliv rodiny, školy, masmédií a průmyslu ženské krásy. Volbu jednotlivých podrobněji rozebíraných momentů považuji za vhodnou.

Poslední stránky práce a zejména kapitola Závěr v tomto případě, bohužel, nejsou onou pověstnou třešničkou na dortu: na str. 82 končí text o rétorice reklam průmyslu krásy úvahou o tom, že reklamy záměrně pěstují určitý strach v ženách, na str. 83 je zmiňovaná jedna věta o různosti způsobů reprodukce mýtu krásy (Komentář 3.3.) a na str. 84 je půlstránkový závěr obsahující stručnou rekapitulaci záměru diplomantky - následuje už jen seznam zdrojů informací. Práce v tomto smyslu působí na svém konci jaksi „useknutě“.

Seznam použitých zdrojů je na běžný standard diplomových prací úctyhodný (13 stran z celkových 97) – za pozitivum považuji i různorodost informačních zdrojů z mnoha hledisek (zdroje odborné, popularizační i žurnalistické; feministické i ne-feministické; teoretické i aplikační, tj. „z reality“; z oblastí různých souvislostí mýtu krásy). Autorka v práci – což je podstatnější – dokázala, že s informačními zdroji dokáže dobře pracovat (a to i po stránce formální kultury a etiky citací).

Samotný text vhodně doplňují dokumentační (spíše než jen ilustrační) materiály – musím konstatovat, že oceňuji to, že se diplomantka nedala zlákat mnohostí k tématu existujících fotografií, obrázků atd. a vybrala k prezentaci zcela funkčně jen některé.

Vyjadřování autorky je odborné (nikoli žurnalistické, jak by k tomu téma občas jistě svádělo) a srozumitelné. K větší čtivosti textu by ale přinejmenším v některých pasážích zřejmě přispělo – v kontextu studentských prací paradoxně a neobvykle – zmírnění přílišné spisovnosti jazyka, přesněji řečeno zmírnění určité strnulosti, která pramení např. z používání přechodníků a některých vysloveně knižních výrazů a rovněž formulování dlouhých vět s mnoha čárkami, uvozovkami, závorkami atd. (vše podle pravidel českého jazyka).

Slovenské citace mohly (event. měly) být přeloženy do češtiny.

Závěr: Celkově předloženou diplomovou práci hodnotím jako velice dobrý text, v němž autorka prokázala svoje schopnosti a předpoklady pro samostatnou práci v oboru sociologie a v němž bezesporu splnila všechny požadavky na tento typ prací kladených. Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě s předběžnou klasifikací mezi výborně a velmi dobře.

Praha, 17.9.2009

PhDr. Jana Duffková, CSc.

(vedoucí práce)

